

Biolaks Drift SUS

Adm.enhet: Kyst- og havbruksavdelingen

Saksbehandler: Landhaug/Røyrane-Løtvedt

Telefon: 97950941/45281574

Vår referanse: 17/17604

Deres
referanse:

Dato: 01.03.2019

Att:

v/Bjørn Myrseth

Biolaks Drift SUS - avslag på søknad om utviklingstillatelser

Fiskeridirektoratet viser til søknad fra Biolaks Drift SUS (heretter omtalt som Biolaks Drift eller søker) den 17. november 2017 om fem utviklingstillatelser.

Konseptet

Konseptet til Biolaks Drift er et semilukket flytende oppdrettsanlegg som skal være tilnærmet selvforsynt med energi. Dette innebærer installasjon av solcellepanel, vindmøller og biogassanlegg, hvor biogass (metan) skal produseres lokalt ved bruk av oppsamlet slam og annet biologisk avfall. Oppdrettsenheten skal bestå av fem lukkede komposittmerder (oppdrettskar) montert inn i en fagverksstruktur. Videre skal konseptet utstyres med anlegg for produksjon og lagring av oksygen, lagring av metangass og battericeller for lagring av overskuddselektrisitet.

Konseptet er hovedsakelig tiltenkt kystnære lokaliteter som har, eller kan få, restriksjoner knyttet til tradisjonelle not-baserte driftskonsept. Konseptet skal dimensjoneres for 2,5 m signifikant bølgehøyde.

Konstruksjon

Fagverkstrukturen skal være oppdrettsenhetens bærende konstruksjon, og er basert på en offshore plattformstruktur. Fagverkets to nedre, horisontale pontonger skal også fungere som ballasttanker. Hver pontong skal inndeles i to seksjoner, og de til sammen fire seksjonene skal utstyres med ballastpumper og differensialtrykkmålere.

For å beskytte karene skal det monteres glassfiberpaneler langs fagverksstrukturens yttersider under vannoverflaten. I vannlinjen skal det være montert stålplater slik at fartøy skal kunne legges til flåten uten at karene blir skadet.

Ifølge søknaden skal oppdrettskarene lages av GRP (glassfiberrør) som danner en ramme for glassfiber-/kevlarduk. Duken skal deretter sprøytes med epoxy/glassfiber med glassfiberbiter ("chop"). Hvert av de fem karene skal være sylindrerformet med diameter mellom 25-30 m og dybde mellom 20-25 m. Det fremgår av søknaden at karene skal ha konisk bunn. Med de nevnte dimensjonene vil hvert kar ha et volum på ca. 20 000 m³.

Tekniske systemer

Søker opplyser at konseptet i hovedsak skal være selvforsynt med elektrisitet ved hjelp av biogassdrevne turbiner om bord. Biogass (metan) skal produseres ved hjelp av en biogassreaktor og bruk av lokalt oppsamlet fiskeslam og tilført trevirke/halm. Videre skal det installeres solcellepaneler og/eller vindmøller. Anlegget vil kunne romme 10 vindmøller akter og 10 forut. Vindmøllene skal ha en effekt på 5 kW. Solcellepaneler skal installeres etter behov og tilpasses ønsket effekt fra solenergi. Ifølge søker vil øvre dekk ha ledig areal på ca. 30x110 m som kan benyttes til installasjon av solcellepanel. Dette betyr kapasitet på 1300 solcellepaneler med samlet effekt lik 390 kW. Landstrøm skal kobles til når det er praktisk mulig. Drift om natten vil også kunne suppleres med LNG (liquefied natural gas).

Det fremgår av søknaden at karene skal ha kontinuerlig tilførsel av sjøvann hentet fra 35 meters dyp. Søker oppgir at hvert kar skal ha fire separate sjøvannsinntak. Pumper skal monteres i pumpebrønn og sjøvann pumpes inn i kar uten å løftes over havoverflaten. Vanninntaket skal ha fleksible inntaksrør med tilhørende overvåkning for å kunne justere inntaksrørets posisjonering ved deteksjon av uønskede elementer (f.eks. maneter) samt et grovt og et fint filter. Sjøvannfilteret skal utstyres med differensialtrykkmåler for overvåkning av filterets funksjon. En alarm skal gå ved uønsket trykkforskjell slik at filteret kan rengjøres eller skiftes.

Oppsamling av slam

Søker har som målsetning å samle opp inntil 80% av fiskeslammet og hindre utslipp av organisk materiale. Slam, fôrrester og annet biologisk avfall skal kontinuerlig filtreres fra avløpsvann og sendes inn i separate avløpskanaler. Dette skal benyttes til produksjon av biogass som igjen skal benyttes som en intern energikilde.

Oksygenering

Sjøvann skal oksygeneres ved hjelp av et nanoboblesystem installert på pumpene (fire stk.) i alle kar. Oksygennivå i karene skal kontrolleres av oksygenmålere. Det er beskrevet i søknaden at oksygenering av vannsøyler av størrelsesorden 20-25 m vil bli testet i løpet av utviklingsprosessen. Videre opplyser søker at produksjon og lagring av oksygen skal skje på anlegget.

Transport av fisk

Det skal installeres en luke for mottak av smolt på hvert kar. Luken skal styres hydraulisk og inneha en trakt som skyves ut fra oppdrettsenheten for mottak av smolt. Denne konfigurasjonen er valgt for å unngå fysisk kontakt mellom brønnbåt og oppdrettsanlegget. Et liknende system skal også installeres mellom karene med den hensikt å kunne overføre og sortere fisk. Dette vil være en 4 m lang kanal utstyrt med Shetlandsrister. Søker ønsker å redusere sannsynligheten for smitte fra brønnbåt i forbindelse med overlevering av slaktefisk ved å utstyre karene med luke. Luken skal være tilkoblet en notkanal som leder fisk til egen "slaktemerd" som ligger like utenfor oppdrettsanlegget. Dette skal muliggjøre levering av slaktefisk til brønnbåt uten fysisk kontakt mellom fartøy og driftsenhet.

Drift

Konseptet er planlagt for laks fra smolt til slaktefisk. Søker opplyser at de vil drive anlegget med om lag 200 000 smolt med startvekt på 100 gram i hvert kar. Det er planlagt drift med tetthet på 50 kg/m³ laks i alle kar. Søker viser til at det med et lukket karsystem vil være mulig å sikre stabile temperaturforhold og optimal oksygenkonsentrasjon til enhver tid. Det fremgår av søknaden at merkostnader ved kontinuerlig oksygenering, pumpedrift og en solid flåtekonstruksjon vil bli oppveiet av økt biomasse som følge av raskere vekst og kortere generasjonstid. Videre fremholder søker at konseptet vil kunne redusere produksjonstiden i sjø fra normale 80 uker til 64 uker.

Fiskeridirektoratet viser for øvrig til søknaden.

Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5. Fiskeridirektoratet viser spesielt til følgende utdrag:

§ 22. Særlige formål

(...) Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (...)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere (...).

Fiskeridirektoratets vurdering

I tråd med praksis som ble innført 15. juli 2017 har søker i e-post 13. august 2018 fått varsel om at saken ville bli tatt opp til behandling, og at eventuell supplerende informasjon kunne sendes inn innen tre uker. Biolaks Drift SUS kom med supplerende opplysninger 3. september 2018. Fiskeridirektoratet vurderer at søknaden er tilstrekkelig opplyst til å kunne tas til behandling, jf. forvaltningsloven § 17.

Det følger av laksetildelingsforskriften § 22 andre ledd at utviklingstillatelse «skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode». Fiskeridirektoratet kan innvilge utviklingstillatelse «etter en faglig vurdering», jf. laksetildelingsforskriften § 23 første ledd. Det er oppstilt særskilte tildelingsvilkår for utviklingstillatelse i forskriften § 23b. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Avgjørelsen av om det skal innvilges utviklingstillatelse bygger etter dette på en skjønnsmessig, faglig vurdering. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt utviklingstillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige investeringer og betydelig innovasjon. Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelse.

Betydelig innovasjon

Ifølge retningslinjene¹ vil hva som skal anses som betydelig innovasjon være en skjønnsmessig vurdering. Fiskeridirektoratet vil ta utgangspunkt i definisjonen av hva som er utviklingsarbeid og vurdere om konseptet vil innebære tilstrekkelig innovasjon.

Retningslinjene viser til Statistisk sentralbyrå sin definisjon som definerer utviklingsarbeid som «systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring, og som er rettet mot: å framstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger». Med utgangspunkt i denne definisjonen og presiseringen i retningslinjene vil den aktuelle innovasjonen når det gjelder ordningen med utviklingstillatelse være ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi. Forskriften stiller videre krav om at innovasjonen er «betydelig».

Hovedkriteriene for utviklingsarbeid er at det skal inneholde et nyhetselement og at det er knyttet en viss form for usikkerhet til resultatet. Fiskeridirektoratet må vurdere hvorvidt konseptet kan sammenlignes med eksisterende teknologi, hva som eventuelt er forskjellig fra nærmeste sammenligningsgrunnlag, og i hvilken grad dette påvirker usikkerheten i resultatet og innovasjonspotensialet.

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til påadrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet 21. juni 2016.

Utviklingstillatelser skal som nevnt bidra til å utvikle teknologi «*som kommer akvakulturnæringen til gode*», jf. laksetildelingsforskriften § 22 og som kan «*bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor*» Hvorvidt prosjektet utvikler ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi som innebærer «*betydelig innovasjon*» må vurderes på bakgrunn av disse formålene.

Et av hovedelementene ved konseptet er søkers ønske om å være tilnærmet selvforsynt med energi. Dette skal skje ved å benytte alternative måter å produsere energi på, herunder bruk av vindturbiner, solceller og forbrenning av biogass og metangass.

Laksetildelingsforskriften § 23b gir Fiskeridirektoratet hjemmel til å tildele tillatelser til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til «*å utvikle teknologi*». Retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse avgrensner i punkt 1 teknologibegrepet i forskriften til «*produksjonsteknologisk utstyr/installasjon*». Ordningen med utviklingstillatelser omfatter derfor ikke prosjekter som eksempelvis dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer. Nærings- og fiskeridepartementet har i klageavgjørelse som gjaldt Måsøval Fiskeoppdrett AS uttalt om dette at «*prosjekter må ha en nær tilknytning til selve produksjonen av fisk for å falle innenfor ordningen*».²

Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng også til Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse som gjaldt avslag på søknad om utviklingstillatelser til Pure Farming AS³. Her uttaler departementet at «*(d)et neste spørsmålet er om bruk av fornybar energi omfattes av ordningen med utviklingskonsesjoner. Formålet med utviklingstillatelsene er å legge til rette for utvikling av teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor. Når det gjelder miljøutfordringer er det naturlig å basere seg på stortingsmelding om forutsigbar og bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett. I kapittel 2.4 står det at "[d]e for tiden største miljøutfordringene til oppdrettsnæringen er lakselus og genetisk påvirkning av ville laksebestander fra rømt oppdrettsfisk. Andre viktige miljøpåvirkninger er utslipp av næringsalter og organisk materiale, sykdommer og bruk av fôrressurser". Ordningen med utviklingstillatelser er ikke en ordning for å støtte fornybar energiproduksjon. I denne sammenheng vil departementet også vise til at om lag en tredjedel av dagens oppdrettslokaliteter benytter landstrøm og at oppdrettsnæringens desidert største klimautslipp er knyttet til fiskefôret. Flere initiativer for å koble oppdrettsanlegg til landstrøm og bruk av elektriske arbeidsbåter i oppdrettsnæringen mottar i dag støtte gjennom ENOVA*».

Fiskeridirektoratet vurderer at alternative måter å produsere energi på ikke omfattes av formålet med ordningen med utviklingstillatelser. Etter direktoratets vurdering har denne delen av konseptet heller ikke nær nok tilknytning til produksjonen av fisk til at vi anser dette å falle inn under definisjonen produksjonsteknologisk utstyr.

Som et ledd i å oppfylle hovedelementet nevnt ovenfor har søker et vesentlig fokus på den videre utnyttelsen av slam. Ifølge søker skal slammet benyttes til å produsere biogass, som

² Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse 3. november 2016 i sak 16/3103

³ Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse 22. november 2017 i sak 17/4473

igjen skal brukes til å produsere strøm til eget bruk. Alt dette skal skje om bord på oppdrettsanlegget. Fiskeridirektoratet finner at heller ikke denne delen av konseptet kan regnes for å være produksjonsteknologisk utstyr. Dette støttes av Nærings- og Fiskeridepartementet klagevedtak som gjaldt AkvaDesign AS⁴, hvor det fremgår at «den delen av søknaden som gjelder den etterfølgende utnyttelsen av slammet ikke kan tas med i vurderingen om tildeling av utviklingstillatelse. Dette er slik departementet ser det en prosess som foregår nedstrøms fra selve lakseproduksjonen og den faller derfor utenfor det som kan vektlegges i forbindelse med søknaden om utviklingstillatelse». Fiskeridirektoratet har derfor ikke lagt vekt på dette forholdet ved vurderingen av søknaden.

Ifølge søknaden skal søker som nevnt utvikle et semilukket anlegg. Spørsmålet er om denne delen av konseptet innebærer ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi som oppfyller kravet til «betydelig innovasjon».

Det semilukkede akvakulturanlegget skal i grove trekk bestå av sirkulære komposittkar med separate pumpe- og filterløsninger plassert i rekke inne i en fagverkskonstruksjon av stål som skal brukes på kystnære lokaliteter. Videre opplyser søker at konseptet skal settes sammen av velutprøvde kommersielle komponenter fra olje- og gassnæringen, havbruksnæringen og moderne renseteknikk.

I 2017 slo Nærings- og fiskeridepartementet fast i nevnte vedtak i klagesak fra AkvaDesign AS at det ikke var noen lukkede eller semilukkede produksjonsenheter som kunne anses for å være i allmenn kommersiell bruk. Departementet uttaler imidlertid videre at det kan være relevant å legge vekt på eksisterende teknologi som ikke er i kommersiell bruk.

Produksjon i semi-lukket anlegg i sjø er etter hvert å betrakte som velkjent teknologi da det er flere ulike semilukkede konsepter, med både fleksible poser eller avstivede kar, som har vært eller er under uttesting i dag. Eksempler på dette er Botngaard sin lukkede postsmoltmerd⁵, Nekton havbruk sitt konsept⁶, Ecomerden⁷, Fishfarming Innovation sin betongmerd⁸, Agrimarine⁹ sin merd, Preline¹⁰, Neptun¹¹ og AquaDome¹².

Fiskeridirektoratet finner etter en helhetsvurdering at konseptet består av ulike kommersielt tilgjengelige løsninger som er sammensatt på en ny måte. Konseptet vurderes derfor samlet sett å ha en nyhetsverdi. Konseptet har likevel begrenset nyhetsverdi sammenlignet med andre semi-lukkede anlegg.

⁴ Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse 20 mars 2017 i sak 16/4160.

⁵ <http://www.botngaard.no/no//skjult+meny/lukket+postsmolt.html>

⁶ <http://smoltproduksjon.no/Bilder/TidlKonf%202014/Speed%20Svein%20Martinsen%20HDN%20bag.pdf>

⁷ <http://www.ecomerden.no/>

⁸ <https://www.fishfarminginnovation.com/>

⁹ <http://agrimarinetechnologies.com/>

¹⁰ <http://www.preline.no/>

¹¹ <http://aquafarm.no/>

¹² <http://mscaqua.no/index.html>

Dimensjonene for de nevnte uttestede konseptene har imidlertid gjerne vært mindre enn for konvensjonelle åpne merder og uttesting har gjerne derfor ikke vært tilsvarende fullskala produksjon. Dette kan prinsipielt tilsi at det omsøkte konseptet kan innebære en forbedring sammenlignet med disse, dersom det fungerer som beskrevet. Dette da det omsøkte konseptet har karvolumer (m^3) som ligger nærmere kommersiell skala. Imidlertid er ikke en oppskalering av eksisterende teknologi alene nødvendigvis tilstrekkelig for å oppfylle vilkåret om betydelig innovasjon.

En av grunnene til at Fiskeridirektoratet vurderer at konseptet har en nyhetsverdi er prinsippet med montering av karene inne i en fagverksstruktur. Fagverk er en effektiv konstruksjonstype for kraftopptak og vekt. Fiskeridirektoratet vil likevel påpeke at det finnes flere alternative, og minst like effektive måter å løse dette på. Videre kan ikke Fiskeridirektoratet se at lastinnføringspunkter eller forankringsløsning er beskrevet i søknaden. Det er derfor ikke mulig for Fiskeridirektoratet å vurdere i hvor stor grad fagverket faktisk utnyttes.

Det omsøkte konseptet skal i likhet med de fleste andre semilukkede eller lukkede anlegg hente inn vann fra dyp lengre ned i vannsøylen. Søker opplyser at de ønsker å benytte en fleksibel snabel på vanninntak med differensialtrykksmåler over filteret, som gir beskjed når filter må byttes. Dette er et eksempel på en løsning som søker fremhever at vil ha stor innovasjonshøyde. Fiskeridirektoratet kjenner ikke til at en slik løsning tidligere er tatt i bruk ved flytende, lukkede oppdrettsanlegg. Fiskeridirektoratet vurderer imidlertid at forskjellene fra andre eksisterende dypvannsinntak er av mindre karakter.

Biolaks sitt konsept tar for øvrig sikte på å løse noen av de samme utfordringene som andre lukkede merdkonsepter, og har dermed i utgangspunktet tilsvarende fordeler sett opp mot konvensjonelle åpne merder, gitt at konseptet fungerer etter hensikten. Eksempler på fordeler ved (semi)lukkede oppdrettsanlegg er avgrensning mot omgivelsene (lus, virus og bakterielle sykdommer), styrt strømsetting (mulighet for å «trimme» fisken og sikre tilstrekkelig vannkvalitet), sikre stabil temperaturprofil gjennom året (fleksibel vertikal inntaksdybde på vanninntakene), bedre kontroll på miljøet i merden, optimal oksygennivå (styrt vannutskiftningsrate og aktiv oksygentilførsel) og hindre rømming (sistnevnte gjelder hovedsakelig for stive, mer robuste kar).

For at innovasjonspotensialet skal vurderes som tilstrekkelig høyt, må det imidlertid også sannsynliggjøres at den omsøkte teknologien kan realiseres på tiltenkt måte. Herunder må søker sannsynliggjøre at prosjektet vil kunne gjennomføres, slik at ny og forbedret produksjonsteknologi som oppfyller formålet faktisk kan utvikles. Fiskeridirektoratet vil presisere at et utviklingsprosjekt alltid vil innebære en grad av usikkerhet og at det naturligvis ikke kan kreves dokumentasjon av samtlige detaljer i konseptet. Det må likevel kunne forventes et visst nivå på innledende analyser som viser at konseptet kan utvikle teknologi som oppfyller formålet, samt har et tilstrekkelig sikkerhetsnivå.

Søker opplyste på søknadstidspunktet at *«de vedlagte design og tekniske beskrivelsene skal detalj prosjekteres frem til eventuelle tildelte utviklingstillatelser foreligger»*. Søker ble 13. august 2018 informert om adgang til å supplere søknaden med opplysninger. Det ble her ikke vedlagt noe teknisk dokumentasjon, analyser/beregninger som kunne støtte opp under søknaden. Fiskeridirektoratet vil i denne sammenheng vise til Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse i klagesak som gjaldt Gigante Offshore AS sin søknad.¹³ Departementet uttaler på side 6 i vedtaket at *«(s)øker må allerede på søknadsstadiet kunne dokumentere vesentlige elementer i det omsøkte prosjekt, slik at forvaltningen settes i stand til å vurdere om vilkårene er oppfylt»*. I samme vedtak uttales det også at *«...kravene som stilles for tildeling av utviklingstillatelser innebærer at søker ikke bare kan informere om hvilke planer de har og hvilke utviklingsoppgaver som gjenstår...»*. At beregninger knyttet til konseptet burde ha forelagt allerede på søknadstidspunktet mener Fiskeridirektoratet også underbygges av den ikke-uttømmende listen over dokumentasjon som bør følge vedlagt søknaden som framgår i NFDs retningslinjer på side 2. Av punkt 4 fremkommer det at søker skal fremlegge *«dokumentasjon av dimensjonerende konstruksjonsanalyser og eventuelle plantegninger»*. Kravet til dokumentasjon vil derimot måtte avpasses det konkrete konseptet.

Til tross for at prosjektet skal være sammensatt av velutprøvde kommersielle komponenter som benyttes i olje- og gassnæringen, havbruksnæringen og moderne renseteknikk, så er den sammensatte konstruksjonen som helhet utradisjonell. Det vil følgelig være lite kjent praksis å støtte seg på. Fiskeridirektoratet vurderer at søknaden er mangelfull når det kommer til vurderinger rundt dimensjonsvalg, konstruksjonens dynamiske oppførsel gitt de miljølasterne den kan bli utsatt for og hvordan dette påvirker driften av anlegget. Videre vil valg av og beskrivelse av forankring av en slik storvolumkonstruksjon være helt sentralt med tanke på konseptets realiserbarhet. Et annet eksempel er betraktninger rundt innvendig sloshing, hvilket har betydning for både konstruksjon og fiskevelferd. Fiskeridirektoratet vurderer at egensvinginger av den indre væskemengden i flytende, forankrede konstruksjoner er en av de store utfordringene ved lukkede, flytende merder. Fiskeridirektoratet vurderer generelt sett at de tekniske løsninger som skal benyttes ikke er tilstrekkelig beskrevet til at det er godtgjort at det omsøkte konseptet innebærer ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi.

Fiskeridirektoratet vil videre påpeke at det er langt fra all teknologi som benyttes innen olje- og gassnæringen som er i bruk på flytende konstruksjoner med betydelige bevegelser. Fiskeridirektoratet vurderer derfor at de aller fleste teknologielementer må prosjekteres på konseptnivå, selv om de i utgangspunktet er velprøvde i en annen næring.

Da prosjekteringsgrunnlaget for det omsøkte konseptet er forholdsvis begrenset finner Fiskeridirektoratet det ikke tilstrekkelig redegjort for at konseptet vil fungere etter hensikten.

¹³ Nærings- og fiskeridepartementets avgjørelse 8. mars 2017, saksnr. 16/6243

Fiskeridirektoratet har etter en helhetsvurdering kommet til at det omsøkte konseptet ikke oppfyller kravet om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23 b.

Fiskeridirektoratet finner derfor ikke grunnlag for å foreta vurdering av om de øvrige vilkårene for tildeling av utviklingstillatelse er oppfylt.

Fiskeridirektoratets vedtak

Fiskeridirektoratet har kommet til at det omsøkte prosjektet ikke oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23b. Direktoratet avslår etter dette søknaden fra Biolaks Drift SUS om fem utviklingstillatelse.

Klagerett

Dette vedtaket kan påklages innen tre uker, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagte skjema.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Biolaks Drift SUS

Kopi til:

Nærings- og fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO

Vedlegg

Klageskjema Biolaks Drift SUS